

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

05.10.2018 r.

PACZUSKI
TAUDUL

Szanowni Państwo,

mamy przyjemność zaprezentować kolejne wydanie Przekroju Podatkowego.

W cotygodniowym Przekroju Podatkowym znajdą Państwo skrócone opracowania interesujących orzeczeń sądowych oraz interpretacji organów podatkowych i ZUS dotyczących tematyki podatkowej.

W przypadku pytań, prosimy o kontakt z Kancelarią: biuro@ptpodatki.pl, tel. +48 22 205 22 00 lub z doradcą w Kancelarii odpowiedzialnym za bieżącą obsługę podatkową Państwa Firmy.

Życzymy ciekawej lektury,

Zespół Kancelarii Paczuski Taudul

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

WYROK NSA Z DNIA 28/09/2018 [II FSK 2653/16]: Zasady ustalania „centrum interesów życiowych” dla określenia rezydencji podatkowej

W okolicznościach faktycznych, w których podatnik będzie przez trzy lata pracował we Włoszech, będzie tam wynajmował dom, w którym zamieszka z rodziną (żoną i dziećmi), a dzieci będą korzystały z włoskiego systemu edukacji, należy przyjąć, że centrum interesów życiowych tego podatnika znajduje się we Włoszech. Nie można przyjąć, że aby mówić o centrum interesów życiowych podatnika w innym kraju, musi on zerwać jakiegokolwiek więzi z dotychczasowym krajem, czyli m.in. sprzedać dom lub mieszkanie, zrezygnować z ubezpieczenia społecznego, czy zamknąć rachunki bankowe.

**WYROK NSA Z DNIA 27/09/2018
[II FSK 2520/16]: Przepis art. 14a
ust. 1 u.p.d.o.p. dotyczy zobowiąza-
nia pieniężnego w miejsce którego
spełniane jest świadczenie niepie-
niężne**

W art. 14a ust. 1 u.p.d.o.p. chodzi o spełnienie świadczenia niepieniężnego w miejsce świadczenia pieniężnego, do którego podatnik był zobowiązany. Świadczy o tym, po pierwsze, użycie sformułowania o „wysokości zobowiązania”, a po wtóre przykładowe wymienienie wyłącznie zobowiązań o charakterze pieniężnym (pożyczka, kredyt, dywidenda). Innymi słowy do zastosowania przedmiotowego przepisu dochodzi w sytuacji kumulacji spełnienia dwóch przesłanek. Po pierwsze, pomiędzy stronami musi istnieć stosunek zobowiązaniowy, a po drugie zobowiązanie musi być uregulowane w formie świadczenia pieniężnego. W konsekwencji, w sytuacji wystąpienia wspólnika ze spółki na podstawie art. 65 k.s.h. dochodzi do określenia kwotowego wartości udziału wspólnika i mamy do czynienia z zobowiązaniem stricte pieniężnym spółki wobec wspólnika. Natomiast przyznane wspólnikowi świadczenie niepieniężne, jakim są niewątpliwie przyznane występującemu wspólnikowi udziały spółki córki, powoduje, że mamy do czynienia z zastosowaniem normy z art. 14a ust. 1 u.p.d.o.p.

**WYROK NSA Z DNIA 27/09/2018
[II FSK 2440/16]: Przekształcenie
spółki kapitałowej w spółkę osobo-
wą a stosowanie zwolnienia, o któ-
rym mowa w art. 22 ust. 4 u.p.d.o.p.**

Mając na uwadze treść art. 93a § 2 pkt 1 lit. b o.p. należy przyjąć, że zasady następstwa prawnego i wynikająca z tego sukcesja praw i obowiązków dotyczy osobowej spółki handlowej powstałej w wyniku przekształcenia spółki kapitałowej. To oznacza również, że art. 93a § 2 pkt 1 lit. b w zw. z art. 93a § 1 o.p., należy tak rozumieć, że wstąpienie „we wszelkie” przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa i obowiązki przekształcanej osoby lub spółki - nie powinno być ograniczane tylko do obowiązków publicznoprawnych, które związane są z uzyskaniem przychodu przez spółkę przekształcaną. W rozpoznawanej sprawie nie ma zastosowania ograniczenie sukcesji podatkowej na podstawie art. 93e o.p., bowiem ustawodawca nie wprowadził żadnych ograniczeń w tym zakresie. Przepisy art. 22 ust. 4 i ust. 4a u.p.d.o.p. nie przewidują żadnych unormowań dotyczących spełnienia warunków w kontekście sukcesji prawnej. Zatem, istnienie przepisu prawa pozytywnego, przewidującego sukcesję osobowej spółki handlowej

powstałej w wyniku przekształcenia spółki z o.o. pozwala na powiązanie skutku prawnego wynikającego z przedstawionego zdarzenia przyszłego w postaci zachowania prawa do zwolnienia w związku z otrzymaną przez spółkę przekształcaną dywidendą z tytułu umorzenia automatycznego udziałów. Bowiem warunek zwolnienia określony w art. 22 ust. 4a u.p.d.o.p. zostanie spełniony poprzez zachowanie posiadania przez powstałą spółkę jawną co najmniej 10% udziałów w kapitale zakładowym spółki z o.o., która wypłaciła spółce kapitałowej (przekształcanej) należności z tytułu umorzenia automatycznego udziałów. Ponadto, uprawnienie do wskazanego zwolnienia nie stanowi tego rodzaju uprawnień, które ze względu na swój charakter nie mogą być objęte następstwem prawnym. A zatem, przekształcenie spółki z o.o. w spółkę osobową (spółkę jawną) przed upływem dwuletniego okresu, o którym mowa w art. 22 ust. 4a z jednoczesnym zachowaniem co najmniej 10% udziałów w kapitale zakładowym spółki z o.o. nie doprowadzi do utraty zwolnienia od podatku, o którym mowa w art. 22 ust. 4, a co za tym idzie nie powstanie obowiązek zapłaty podatku na zasadach określonych w art. 22 ust. 4b u.p.d.o.p.

WYROK NSA Z DNIA 27/09/2018 [II FSK 290/18]: Opinia wydana przez Szefa KAS na wniosek organu interpretacyjnego skierowany na podstawie art. 14b § 5b o.p., potwierdzająca „uzasadnione przypuszczenie” jest wiążąca dla tego organu i skutkuje wydaniem postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania

Przepis art. 14b § 5b o.p. nakazuje organowi interpretacyjnemu zwrócić się o opinię do Szefa KAS. Jeżeli w wydanej opinii Szef KAS potwierdza uzasadnione przypuszczenie organu, że elementy stanu faktycznego przedstawionego we wniosku mogą być przedmiotem decyzji z zastosowaniem art. 119a o.p. - organ interpretacyjny wydaje postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania. Opinia ta jest bowiem dla organu interpretacyjnego wiążąca, organ interpretacyjny nie jest uprawniony do oceny tej opinii. Wobec tego, po uzyskaniu opinii organ interpretacyjny, skoro jego uzasadnione przypuszczenie przez kompetentny, właściwy ustrojowo organ, zostało potwierdzone, może wyłącznie wydać postanowienie o odmowie wszczęcia, bez dokonywania dalszych ocen, w szczególności co do zasadności opinii wydanej przez Szefa KAS. Na postano-

wienie to przysługuje zażalenie, a następnie po wyczerpaniu trybu zażaleniowego, skarga do sądu. Przy czym, nie zamyka to podatnikowi drogi do wystąpienia o opinię zabezpieczającą, która toczy się w innym trybie.

WYROK NSA Z DNIA 27/09/2018 [I FSK 1753/16]: Możliwość skorygowania deklaracji VAT w przypadku stosowania zawyżonej stawki VAT w sprzedaży paragonowej

W przepisach u.p.t.u. oraz w wydanych do niej rozporządzeniach brak jest przepisów określających sposób udokumentowania oraz termin rozliczenia korekt sprzedaży zaewidencjonowanej przy użyciu kasy rejestrującej, w przypadku zawyżenia stawki VAT. W rozporządzeniu MF z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie kas rejestrujących ustawodawca tylko w kilku przypadkach daje możliwość korekty, a mianowicie m.in. w przypadku oczywistej omyłki. Jednakże możliwość, a wręcz konieczność jej dokonania w przypadku zawyżenia stawki VAT wynika bezpośrednio z przepisów u.p.t.u. określających podstawę opodatkowania oraz wysokość opodatkowania. Nie jest przy tym przeszkodą do dokonania korekty sprzedaży paragonowej brak oryginału paragonu fiskalnego wydanego

nabywcy. W przypadku błędów i pomyłek, dla przeprowadzenia uzasadnionej korekty (przywrócenia prawidłowości rozliczeń) nie jest konieczne posiadanie dowodu w postaci oryginału paragonu. Dowodzenie istnienia błędu na podstawie innych dokumentów niż oryginał paragonu nie jest sprzeczne z obowiązującymi przepisami prawa. Jeśli chodzi o termin korekty sprzedaży zaewidencjonowanej przy użyciu kasy rejestrującej, w przypadku stosowania zawyżonej stawki VAT istnieją podstawy do uwzględnienia korekty w okresie, w którym nieprawidłowość zostanie udokumentowana i ujęta w ewidencji korekt.

UCHWAŁA 7 SĘDZIÓW NSA Z DNIA 24/09/2018 [II FPS 1/18]: Przepis art. 3 ust. 5 u.p.o.l. ma zastosowanie również w sytuacji, gdy wyodrębnione lokale, z własnością których wiąże się udział w nieruchomości wspólnej, znajdują się we własności tego samego podmiotu

W stanie prawnym obowiązującym do dnia 31 grudnia 2015 r. przepis art. 3 ust. 5 u.p.o.l. ma zastosowanie również w sytuacji, gdy wyodrębnione lokale, z własnością których wiąże się udział w nieruchomości wspólnej, znajdują się we własności tego samego podmiotu.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI SKARBOWEJ Z DNIA 20/09/2018 [0114-KDIP4.4012.496.2018.1.MP]: Skutki podatkowe w VAT zwrotnego przeniesienia wierzytelności

W analizowanej sprawie zwrotne przeniesienie wierzytelności leasingowych z banku do spółki zostanie dokonane w wyniku częściowego rozwiązania zawartych umów faktoringu, na podstawie których wierzytelności te zostały wcześniej przeniesione ze spółki do banku. W zamian za zwrotne przeniesienie wierzytelności leasingowych, spółka zwróci bankowi część otrzymanej kwoty wartości nominalnej, odpowiednio skorygowane zostanie również wynagrodzenie pobrane przez bank z tytułu wykonania usługi faktoringowej, w postaci odsetek dyskontowych uzyskanych przez bank na nabyciu przedmiotowych wierzytelności. Spółka nie będzie natomiast obciążała banku żadnym wynagrodzeniem w zamian za zwrotne przeniesienie do niej wierzytelności leasingowych. W operacji zwrotnego przeniesienia wierzytelności leasingowych z banku do spółki nie będzie występował ani beneficjent usługi, ani usługodawca, ani też wynagrodzenie za usługę. W konsekwencji, zwrotnego przeniesienia wierzytelności leasingowych do spółki nie można uznać za samodzielną usługę w rozumieniu przepisów u.p.t.u. Operacja ta będzie natomiast stanowiła część całościowej usługi faktoringowej świadczonej przez bank na rzecz spółki, podlegającej opodatkowaniu VAT. Zwrotnego przeniesienia wierzytelności leasingowych nie można rozpatrywać odrębnie, gdyż jest ono związane z kompleksową usługą faktoringową świadczoną przez bank i powinno być uznane za częściowe skorygowanie pierwotnej usługi faktoringowej. Na moment zwrotnego przeniesienia wierzytelności leasingowych bank przestaje bowiem świadczyć na rzecz spółki usługę faktoringu w odniesieniu do zwrotnie przenoszonych wierzytelności, za którą to usługę pobrał wynagrodzenie z góry, będące podstawą opodatkowania VAT. Spółka nie występuje w przypadku zwrotnego przeniesienia wierzytelności ani w roli usługodawcy, ani usługobiorcy. Spółka jest usługobiorcą kompleksowej usługi faktoringowej świadczonej przez bank, której elementem będzie zwrotne przeniesienie do niej zbytych wcześniej wierzytelności leasingowych. Nieuprawnione byłoby twierdzenie, że spółka w zakresie zwrotnego przeniesienia wierzytelności leasingowych świadczy usługę na rzecz banku, gdyż element ten nie przynosi bankowi dodatkowych korzyści, a jedynie częściowo niweluje skutki pierwotnego faktoringu wierzytelności leasingowych. W konsekwencji, bank zobowiązany będzie wystawić fakturę korygującą pierwotną fakturę wystawioną z tytułu usługi faktoringowej.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMA-
CJI SKARBOWEJ Z DNIA 19/09/2018
[0114-KDIP2-2.4010.267.2018.1.AM]:
Koszty finansowania dłużnego
w świetle przepisów u.p.d.o.p.**

1) Koszty finansowania dłużnego ponoszone w związku z zakupem lub w toku realizacji inwestycji, które zaliczone zostaną do wartości początkowej środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, będą co do zasady wpływały na wysokość ewentualnej nadwyżki kosztów finansowania dłużnego w danym roku, poprzez dokonywane odpisy amortyzacyjne od tych środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych.

2) Kosztem finansowania dłużnego w danym roku podatkowym będzie taka część odpisu amortyzacyjnego od danego środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej, która odpowiada proporcji, w jakiej wartość wszystkich kosztów finansowania dłużnego zawartych w wartości początkowej danego środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej, pozostaje do całej wartości początkowej tego środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMA-
CJI SKARBOWEJ Z DNIA 20/09/2018
[0112-KDIL1-3.4012.577.2018.1.AP]:
Brak prawa do odliczenia podatku VAT zawartego w zakupionych**

usługach hotelarskich i gastronomicznych

Z orzecznictwa TSUE wynika, że Państwa Członkowskie mogą utrzymać w mocy wszystkie wyjątki określone w przepisach krajowych obowiązujące w momencie wejścia w życie dyrektywy, nawet jeśli Rada nie zdecydowała w wyznaczonym terminie, które wydatki nie uprawniają do odliczenia. Mając na uwadze treść art. 17 ust. 6 VI Dyrektywy, jeśli w momencie akcesji państwa – w tym wypadku – Polski, obowiązywało ograniczenie prawa do odliczenia na podstawie prawa krajowego, nie stanowi ono naruszenia prawa wspólnotowego. Zatem w przedmiotowej sprawie, biorąc pod uwagę przepis art. 88 ust. 1 pkt 4 u.p.t.u., od zakupu usług hotelarskich oraz usług gastronomicznych, wnioskodawcy, który prowadzi działalność gospodarczą polegającą m.in. na sprzedaży usług hotelowych i gastronomicznych grupom oraz organizowaniu konferencji i spotkań integracyjnych nie przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego. Reasumując, wnioskodawca nie ma prawa do odliczenia podatku VAT zawartego w zakupionych usługach hotelarskich i gastronomicznych w sytuacji, gdy powyższe usługi w całości są odsprzedawane pomimo, że związane są one w całości z czynnościami opodatkowanymi VAT, ponieważ ustawodawca wprost wyłączył tego typu usługi z prawa do odliczenia.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z DNIA 20/09/2018
[0112-KDIL2-2.4012.236.2018.2.AKR]:
Brak prawa do zwrotu kwoty wydatkowanej na zakup kas rejestrujących przez następcę prawnego podmiotu, który skorzystał już z przedmiotowego zwrotu**

W analizowanej sprawie spółce komandytowej nie przysługuje prawo do ulgi z tytułu zakupu nowych kas rejestrujących, gdyż ulga ta jest jednorazowa i dotyczy tylko kas zgłoszonych na dzień rozpoczęcia ewidencjonowania obrotu i kwot podatku należnego za pomocą kasy rejestrującej. Spółka jako następcą prawny osoby fizycznej wnoszącej aport w postaci przedsiębiorstwa (w stosunku do której powstał już obowiązek ewidencjonowania sprzedaży przy użyciu kasy rejestrującej) nie nabywa ponownie prawa do ulgi z tytułu zakupu kasy rejestrującej. Spółka jest traktowana jako następcą prawny osoby fizycznej wnoszącej aport w postaci przedsiębiorstwa, co oznacza że spółka przejmie istniejący już obowiązek prowadzenia ewidencji obrotu i kwot podatku należnego przy zastosowaniu kas rejestrujących. W konsekwencji spółka nie ma podstawy prawnej do odliczenia od podatku kwoty wydatkowanej na zakup kas rejestrujących, ponieważ nie będzie podatnikiem, który rozpoczyna ewidencjonowanie zgodnie z art. 111 ust. 4 u.p.t.u. Bez znaczenia w tej sytuacji, pozostaje fakt, że spółka złożyła do naczelnika US zawiadomienie o terminie rozpoczęcia ewidencjonowania

sprzedaży przy użyciu kas rejestrujących, bowiem termin rozpoczęcia ewidencjonowania sprzedaży u spółki pokrył się datą z nabyciem przez spółkę przedsiębiorstwa osoby fizycznej, która wniosła je aportem. Oznacza to, że dzień 2 stycznia 2017 r. u spółki nie był dniem rozpoczęcia ewidencjonowania w określonym terminie, tylko dniem, w którym stała się ona sukcesorem obowiązku związanego z zainstalowaniem kas i nie nabyła prawa do ulgi na zakup kas, gdyż z prawa tego skorzystał wnoszący aportem przedsiębiorstwo.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z DNIA 20/09/2018
[0111-KDIB2-3.4010.237.2018.1.APA]:
Przesłanki uznania czy opłaty za prawa własności przemysłowej dotyczące technologii i organizacji produkcji, wnoszone na rzecz podmiotu powiązanego, mogą zostać uznane za koszty bezpośrednio związane z wytworzeniem towarów w rozumieniu art. 15e ust. 11 pkt 1 u.p.d.o.p.**

Rozważając, czy opłaty związane z korzystaniem z wartości niematerialnych, takich jak wiedza dotycząca produkowanych wyrobów, technologie i wiedza praktyczna o ich realnym stosowaniu, w tym oparta na zgłoszonych i niezgłoszonych wynalazkach, metodologia organizacji zakładu produkcyjnego/procesu produkcji, wiedza o niezbędnych surowcach i sposobie ich zastosowania, wiedza o prowadzeniu procesów produkcyjnych i stałym zwiększaniu jego efektywności (know-how), stano-

wić będą koszt bezpośrednio związany z wytworzeniem wyrobu będącego przedmiotem sprzedaży. Należy uwzględnić również specyfikę działalności prowadzonej przez podatnika. Z przedstawionego we wniosku opisu zdarzenia przyszłego jednoznacznie wynika, że opłaty będą stanowiły wynagrodzenie za korzystanie z wartości, które warunkują produkcję. Bez uzyskania prawa i dostępu do technologii produkcji oraz wiedzy o jej stosowaniu, bez nabytych umiejętności o organizacji zakładu i prowadzeniu procesu produkcyjnego, nie byłoby możliwe wyprodukowanie towarów wytwarzanych przez spółkę. Nadto wysokość opłat uzależniona będzie od wartości przychodów ze sprzedaży wyrobów/towarów wyprodukowanych dzięki nabytym rozwiązaniom technologicznym (know-how) w danym okresie rozliczeniowym (stanowiąc będzie określony w umowie procent obrotu tymi wyrobami/przychodów ze sprzedaży). Ponadto, o ile w istocie opłaty będą powiązane ze sprzedawanym wyrobem finalnym jako koszt produkcji, a ich wartość będzie brana pod uwagę przy ustalaniu ceny sprzedaży wyprodukowanych wyrobów jako jeden z elementów kosztów celem ustalenia marży na sprzedaży – to, w konsekwencji (co do zasady), opłaty za korzystanie ze wskazanych we wniosku wartości niematerialnych należy uznać za koszty bezpośrednio związane z wytworzeniem towarów w myśl art. 15e ust. 11 pkt 1 u.p.d.o.p., do których nie będzie miało zastosowania ograniczenie, o którym mowa w art. 15e ust. 1 u.p.d.o.p.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

WARSZAWA WOLA CENTER

ul. Przyokopowa 33, 01-208 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE JESIONOWA BUSINESS POINT

ul. Jesionowa 22, 40-158 Katowice
tel. 32 732 33 45, fax 22 205 22 01